

σματος, ἡ ἄρμονία ἐκείνη ἢ ὑπαγο ¹⁶ ρευομένη ἀπὸ τὸ δίκαιον καὶ τὴν φρόνησιν, δὲν ὑπῆρχεν ἀφορμὴ περαιτέρας ¹⁷ συζητήσεως.

¹⁸ Μετὰ τὴν διαφιλονείκησιν τὸ ψήφισμα ἔγινε δεκτὸν ὡς εἶναι. Οὐδ' ἔγινε ¹⁹ λόγος περὶ τῆς ἀπαιτήσεως ἐκείνων, οἵτινες ζητοῦν σήμερον νὰ προδώσωσι ²⁰ τὴν καλὴν πίστιν τῶν δανεισάντων τὰ χρήματά των προσωπικῶς εἰς αὐτούς ²¹ καὶ οἵτινες σήμερον θέλουν νὰ κάμη ἢ Α(ὐτοῦ) Ἐ(ξοχότης) ἐναντίαν προσθήκην εἰς τὸ ²² Διάταγμα, εἰς τὸ ψήφισμα, εἰς τὸν σκοπὸν τῆς [[της]], [[καὶ]] εἰς τὸν τῆς Ἐθνικῆς Συνε ²³ λεύσεως καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον.

7

Εθνικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ελλάδας, Κώδιξ Γ' 26

σελ. 38

[ἀριθμὸς ἐξερχομ.] 135

[χρονο(λο)γία]

1829

[ἀριθμὸς εἰσερχομ.] 176

8βρίου 19

Πρὸς τὴν Ἐπι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας Γραμματεία

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μεγίστη φαίνεται τῷ ὄντι ἡ ἀνασχυντία ἱερέων τινῶν λειτουργῶν τῆς θρησκείας, ² οἵτινες λησμονοῦντες τὸν ἱερὸν αὐτῶν διορισμὸν νὰ διδάσκωσι τὴν εἰρήνην καὶ ν' ἀπέχω ³ σιν ἀπὸ τὰς κοσμικὰς μερίμνας, κατὰ τὸν τῶν Ἁγίων ἀποστόλων Κανόνα «Ἐπίσκοπος ⁴ ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος κοσμικὰς φροντίδας μὴ ἀναλαμβάνετω. Εἰ δὲ μή, κα ⁵ θαιρείσθω»*. Ἐπιμένουν ἐξ ἐναντίας ἀφ' οὗ ἑπτὰ ὀλόκληρα ἔτη μὲ τὴν κακίστην διαγωγ ⁶ γὴν των ἐξηχρείωσαν καὶ σχεδὸν ἐξήλειψαν τὸ σέβας τὸ ὁποῖον καὶ ὁ λαὸς ὀφείλει ⁷ πρὸς τὴν ἱερωσύνην, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ εἰσάξη ἐκ νέου διὰ μεταρρύθ ⁸ μήσεως τοῦ ἱερατείου, ἐπιμένουν λέγω ἀχρεῖοι τινὲς νὰ καταβῶσιν εἰς νέον στάδιον τὴν ⁹ συνηγορίαν, διὰ νὰ ἐγείρουν διχονοίας, νὰ γυμνῶνουν τοὺς ἀπλουστέρους, ν' ἀφανίζουσιν ¹⁰ τὰ δίκαια τῶν πολιτῶν, ἐν ᾧ εἶναι πολὺ τούτων ἀμαθέστεροι εἰς τὰ δικαστικὰ καὶ ¹¹ ἐν ἐνὶ λόγῳ νὰ ἐπισύρουν καθ' ἑαυτῶν ὕβρεις καὶ κατάρας, πρᾶγμα σκανδαλο ¹² ποιόν, καὶ ζημία μεγίστη πρὸς τὸν κληρον.- Ἐὰν ἡ θρησκεία δὲν πρέπει νὰ εἶναι ¹³ πρᾶξις ἀπλὴ χωρὶς τὴν συναίσθησιν, ἐὰν τὴν χρειάζονται λειτουργοί,

* Γ. ΡΑΛΛΗΣ – Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ, Σύνταγμα των θείων και ιερών κανόνων των τε αγίων και πανευφήμων Αποστόλων και των ιερών Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων και των κατά μέρος Αγίων Αποστόλων, τ. Β', Αθήναι 1852, Κανόνες των Αγίων και Πανσέπτων Αποστόλων. Κανών ΣΤ', σ. 9.

ίκανοί να εμπνέουν ¹⁴ τὸ αἶσθημα τῆς πίστεως, καὶ ἂν χωρὶς τὴν θρησκείαν Ἠθικὴ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. ¹⁵ εἶναι εὐκόλον νὰ ἐννοήσετε πόσον εἶναι ἀναγκαιότατον, ὄχι μόνον νὰ προπαρα ¹⁶ σκευάσετε, ὡς ἤδη κάμνετε τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ νῦν κλήρου καὶ τὴν μέλλουσαν ¹⁷ ἀνατροφὴν τῶν μελῶν του, ἀλλὰ νὰ προλάβετε ἐν τοσοῦτῳ τὰς ἤδη ὑπαρχούσας ἀταξίας, ¹⁸ γνωστοποιῶν ὅπου ἀνήκει, ὅτι ὅσοι ἱερωμένοι ἐπιχειρήσωσι συνηγορίαν, θέλουν ¹⁹ ἐγκλεισθῆ εἰς ἀρμόδιον τόπον, διὰ νὰ τιμωρηθῶσι κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ²⁰ νόμους, καὶ θέλουν περιπλέον ὑποβληθῆ εἰς τὴν Αὐστηρότητα τῶν Πολιτικῶν νό ²¹ μων.- Ἐνταῦθα ἐμπερικλείεται ἀπόσπασμα ἀναφορᾶς τοῦ κατὰ τὰς Δυτικὰς ²² Σποράδας Πρωτοκλήτου, διὰ νὰ γνωρίσετε πόθεν ἔλαβα ἀφορμὴν νὰ σᾶς διευ ²³ θύνω τὴν παροῦσαν.

8

Εθνικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ελλάδας, Κώδιξ Γ' 26
σελ. 39

[ἀριθμὸς ἐξερχομ.] 137
[χρονο(λο)γία]

1829

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἰδιαιτέρον

8βρίου 19

[ἀριθμὸς εἰσερχομ.] 184

ΑΘΗΝΩΝ

Πρὸς τὸν Εἰρηνοδότην τοῦ Πόρου

Ἀνεγνώσθη ἡ ὑπ' ἀριθ 263 ἀναφορὰ σου τῆς 8 8βρίου 1829, δι' ἧς λέ ² γεις ὅτι ἂν καὶ τὸ Δικαστήριον κατὰ τὸ ΙΒ ψήφισμα τῆς Δ' Συνελεύσεως ἠδὲ ³ νατο νὰ μὴν εἰσάξῃ τοιαύτην διαφορὰν, πλὴν ἔκρινεν χρέος του ὡς Ἐπαρχι-
ώτας ⁴ νὰ τοὺς συμβιβάσῃ.- Ἀλλὰ πῶς, Κύριε, διὰ συμβιβασμοῦ ἐξοφλεῖται ὁ
φόνος; ⁵ Φόνος συμβὰς τὸν Ἰούνιον τοῦ 1829;- Τὸ ψήφισμα δὲν συγχωρεῖ τὴν
ποινήν, οὐδὲ ⁶ περιλαμβάνει τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν συνέβη ὁ φόνος.- Τὰ ἐγκλή-
ματα, Κύριε, δὲν ⁷ πληρώνονται μὲ ἀργύρια· αὐτὰ προσβάλλουν τὸ δημόσιον,
εἰς τὸ ὁποῖον ἐπομένως ⁸ συμφέρεи νὰ τὰ τιμωρῇ. Ἀλλέως ἐὰν διὰ τῶν χρη-
μάτων ἤθελαν πληρῶνεσθαι τὰ ⁹ Ἐγκλήματα, καὶ ἤθελεν ὑποχρεοῦσθαι τὸ
δημόσιον νὰ σιωπᾷ, διότι ὁ ἀντίδικος ¹⁰ ἀναλαμβάνει τὴν ἐγκάλεισιν, τότε ἡ
τοιαύτη δικολογία ἤθελεν εἶσθαι ἐπωφελεῖς διὰ ¹¹ τοὺς δυνάστας πλουσίους,
ἤθελε δώσει παράδειγμα ὀλέθριον, κανεῖς δὲν ἤθελε χαίρει ¹² ἀσφάλειαν, καὶ
ἡ Κυβέρνησις ἤθελεν εἶσθαι ὄνομα ξηρόν.- Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς λυτρώνη ¹³ ἀπὸ
τοιούτου δυστύχημα! Τὰ ἐγκλήματα πρέπει νὰ τιμωρῶνται.- Σὺ προσπαθῆ
¹⁴ σας νὰ εἰρηνεύσῃς τοὺς διαφορομένους, ἔπραξες μὲν ὡς ἀγαθὸς πολίτης,
πλὴν ἔξε ¹⁵ τέθης εἰς κατηγορίαν ὅτι ἠρεῦνήσες τὰ μέρη μὲ σκοπὸν νὰ κα-
ταπαύσῃς τὴν κατη ¹⁶ γορίαν δημοσίου ἐγκλήματος. Αὐξήσες δὲ τὴν εὐθύνην

